

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6SŽ/16/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014010115
Dátum vydania rozhodnutia:	16.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9014010115.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: European Alliance of Human Rights, so sídlom Drahojlova 1058/17, Praha - Libeň, Česká republika, IČO: 02 311 216, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb, so sídlom Továrnská 7, P. O. BOX 40, Bratislava, IČO: 42 355 818, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2507/OTR/2014 zo dňa 23. júla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e.

Po právoplatnosti uznesenia bude vec p o s t ú p e n á predsedovi Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb na konanie o rozklade.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

I.

Žalobca žalobou došlou na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte rozhodnutia aj „NS SR“ alebo „najvyšší súd“) sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky jednoinštančné (prvostupňové) rozhodnutie žalovaného č. 2507/OTR/2014 z 23.07.2014 o zamietnutí (nepridelení čísla) v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň navrhol zaviazat' žalovaného k náhrade trov konania.

Žalobca uviedol, že napáda nezákonný postup, z ktorého vzišlo nezákonné a vecne nesprávne rozhodnutie žalovaného o odmietnutí individuálneho povolenia na pridelenie čísla k žalobcovej žiadosti o pridelenie čísla z 21.07.2014 podľa § 31 ods. 1 a nasl. zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 351/2011 Z. z.“ alebo „zákon o

elektronických komunikáciách“). Podľa názoru žalobcu podanú žiadosť bolo možné ukončiť jedine vydaním zákonného rozhodnutia (o zamietnutí alebo pridelení čísla), a keďže jedinou vydanou listinou v tejto veci je napadnutý sporný akt, v ktorom protiprávne absentujú takmer všetky formálne a obsahové náležitosti (záhlavie, riadny meritórny výrok, kvalifikované odôvodnenie a poučenie), považoval ho za nezákonné a nepreskúmateľné rozhodnutie, navyiac protiprávne vydané nulitou neoprávnenou a nesplnomocnenou osobou. Uviedol, že z obsahu napadnutého aktu je zrejmé, že žiadosť bola zamietnutá, číslo nebolo pridelené, čo považoval za nezákonné, svojvoľné pre nesprávne právne posúdenie z dôvodu absencie zákonných nediskriminačných dôvodov na nevyhovenie žiadosti. Zároveň poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 154/08 z 26.02.2009 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Sžo/232/2008.

II.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že dňa 21.07.2014 mu bola doručená žiadosť žalobcu o pridelenie čísel podľa § 31 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z. z.. Poukázal na to, že podľa § 31 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách úrad prideli čísla na základe žiadosti podniku, ktorý poskytuje verejnú sieť alebo verejné služby, alebo na základe žiadosti osoby požadujúcej pridelenie harmonizovaného európskeho čísla sociálneho významu na účely poskytovania harmonizovaných služieb sociálneho významu do troch týždňov od doručenia žiadosti, ktorá má všetky náležitosti podľa odseku 3. Žalovaný sa žiadosťou podrobne zaoberal a vyhodnotil, že žalobca nenaplnil materiálnu podmienku byť účastníkom predmetného konania, teda nebol podnikom v súlade so zákonom o elektronických komunikáciách. Preto listom zo dňa 23.07.2014 informoval žalobcu, že nie je možné vydať individuálne povolenie. Predmetný list nemožno považovať za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“). Ako už bolo vyššie uvedené žalobca nie je spôsobilý byť účastníkom konania a preto žalovaný bude postupovať v súlade s § 30 ods. 1 písm. a/ a prebiehajúce konanie zastaví.

Žalovaný citujúc ustanovenia § 244 ods. 2 O.s.p., § 247 ods. 2 O.s.p., § 250b ods. 1 O.s.p., § 54 ods. 2, 3 správneho poriadku, § 74 ods. 1, 4 zákona o elektronických komunikáciách uviedol, že naďalej trvá na svojom právnom názore, že list č. 2507/OTR/2014 zo dňa 23.07.2014 nemôže byť považovaný ako rozhodnutie preskúmateľné Najvyšším súdom SR. Ak aj napriek tomu Najvyšší súd SR dospeje k názoru, že uvedený list je spôsobilý na súdny prieskum, žalovaný bol toho názoru, že nebola splnená zákonná podmienka na preskúmanie rozhodnutia súdom a to vyčerpanie riadneho opravného prostriedku. S poukazom na citované zákonné ustanovenia správneho poriadku, v prípade chýbajúceho poučenia mal žalobca právo podať riadny opravný prostriedok (rozklad) v trojmesačnej lehote od doručenia rozhodnutia. Uplynutím tejto zákonnej lehoty žalobca stratil možnosť ochrany svojich práv pred Najvyšším súdom SR. Zároveň poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 12/1997, podľa ktorého „Ak žalobca v konaní pred správnym orgánom nevyužil riadne opravné prostriedky, všeobecný (správny) súd je povinný konanie pred ním zastaviť podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky teda konal tak, ako mu to ukladá zákon, preto súčasne nemohol porušiť základné právo fyzickej osoby priznané čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ak táto osoba nespĺnila požiadavku, ktorou sa podmieňuje vznik práva na prístup k súdu pri uplatnení práva zaručeného čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd podľa § 74 ods. 4 zák. č. 351/2011 Z. z. vecne príslušný na preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí a postupov žalovaného ako orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec preskúmal postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť, a to z dôvodu existencie takého nedostatku podmienky konania, ktorý

nemožno odstrániť.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. sa podľa ustanovení tejto hlavy postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Senát najvyššieho súdu sa v prvom rade zaoberal otázkou, či list žalovaného č. 2507/OTR/2014 z 23.07.2014, ktorého preskúmania zákonnosti sa žalobca predmetnou žalobou domáhal, možno považovať za rozhodnutie.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb.

Po dôslednom oboznámení sa s obsahom predmetného listu najvyšší súd skonštatoval, že tento list rozhodnutie správneho orgánu predstavuje, pričom skutočnosť, že žalovaný použil formu listu je v tomto smere právne irelevantná.

Podľa ust. § 247 ods. 2 O.s.p., pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 74 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 74 ods. 4 zákona o elektronických komunikáciách proti rozhodnutiu úradu podľa odseku 1 možno podať rozklad. Rozklad proti rozhodnutiu úradu podľa § 12, § 18 až 25 nemá odkladný účinok. O rozklade rozhoduje predseda úradu na základe návrhu ním zriadenej osobitnej komisie.

Podľa § 54 ods. 2 správneho poriadku odvolanie treba podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 54 ods. 3 správneho poriadku pokiaľ účastník konania v dôsledku nesprávneho poučenia alebo preto, že nebol poučený vôbec, podal opravný prostriedok po lehote, predpokladá sa, že ho podal včas, ak tak urobil najneskôr do 3 mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa ust. § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ust. § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Najvyšší súd vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 41 ods. 2 O.s.p. podanú žalobu z hľadiska jej obsahu posúdil ako procesný úkon - rozklad proti prvostupňovému správne rozhodnutiu.

Podľa ust. § 247 ods. 2 O.s.p., pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je

predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Prieskumu zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov v režime podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku predchádza odvolacie konanie podľa zákona č. 71/1967 Zb., prípadne iného procesného predpisu.

V predmetnej veci bol zistený taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, pretože vec v tomto štádiu konania nespadá do právomoci súdu. Najvyšší súd preto konanie postupom podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. zastavil a zároveň s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 veta druhá O.s.p. rozhodol o postúpení veci predsedovi žalovaného, keďže napadnuté rozhodnutie bolo rozhodnutím prvostupňovým, proti ktorému je prípustný rozklad.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, pretože konanie bolo zastavené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.